

Lluita obrera digital

CCOO
www.ccoo.cat

butlletí quinzenal de CCOO de Catalunya

núm. 99· divendres, 29 d'octubre de 2010

ESPECIAL MARCELINO CAMACHO

Ha mort aquesta matinada a l'edat de 92 anys

CCOO de Catalunya destaca Marcelino Camacho com la figura més important del sindicalisme espanyol del segle XX



CCOO de Catalunya vol destacar Marcelino Camacho, primer secretari general del sindicat entre els anys 1976 i 1987, com la figura més important del sindicalisme espanyol del segle XX. Camacho va ser una peça clau en la lluita contra la dictadura franquista i en la recuperació

de les llibertats democràtiques en aquest país. Lluitador incansable i indomable, es va enfrontar contra la injustícia i va treballar sempre per la millora de les condicions laborals i socials dels treballadors i les treballadores.

Una delegació de CCOO de Catalunya, encapça-

lada pel seu secretari general, Joan Carles Gallego, viatjarà a Madrid per retre homenatge al vell líder del sindicat i assistir a l'acte de comiat que tindrà lloc demà dissabte. A partir de les 10 del matí d'avui estarà instal·lada la capella ardent a la seu de CCOO a Madrid.

UN HOME IRREPETIBLE



Ha mort Marcelino Camacho. El dirigent obrer i comunista, el representant més qualificat dels drets dels treballadors. Tota una vida dedicada a la causa dels més febles, a la conquesta d'una societat més justa i solidària. La Comissió Executiva de CCOO lamenta la mort del

seu primer secretari general, el que va contribuir decisivament a fer que CCOO sigui avui el sindicat més fort del país, i expressa a la seva família el més sentit condol.

En la guerra, en l'exili, en la dictadura i en la llibertat, Marcelino Camacho sempre va lluitar al costat dels treballadors. No en va, va ser detingut en nombroses ocasions i empresonat durant diversos anys. Va ser el primer secretari general de CCOO, en la clandestinitat de l'Assemblea de Barcelona i en el I Congrés, ja conquistada la democràcia, el 1978; el militant obrer que juntament amb molts altres sindicalistes, va fundar a finals dels anys 50 les primeres comissions obreres.

Durant més de 10 anys va ocupar la Secretaria General de CCOO –posteriorment, fins al 1996, en va ocupar la presidència–, una organització que ell va contribuir decisivament a transformar en el primer sindicat del país. Era un home obert, ferm, coherent i defensor d'un sindicalisme de pressió-negociació, que des de fa molts anys simbolitza l'estratègia del moviment sindical.

El seu compromís amb la llibertat i el socialisme el va portar a ingressar, ben aviat, al PCE, i a protagonitzar la lluita política i sindical amb la mateixa obstinació i generositat. L'any 1985 va formar part del grup que va fundar IU, organització a la qual va pertànyer fins al final dels seus dies. Però, sens dubte, el seu llegat més important apareix indissolublement associat a la creació i el desenvolupament de CCOO, un sindicat que va modernitzar i transformar a partir d'una aposta decidida i valenta per l'autonomia sindical, autonomia que ja és l'expressió d'identitat més sòlida de CCOO. Els que posteriorment l'han succeït en el càrrec, Antonio Gutiérrez, José María Fidalgo i l'actual secretari general, Ignacio Fernández Toxo, no han fet res més que blindar el seu llegat.

Marcelino Camacho serà sempre present en el projecte sindical de CCOO, en la reivindicació i en la proposta, en la negociació i en la mobilització. Ens ha deixat Marcelino Camacho, un home irrepètible.



La capella ardent quedarà instal·lada a Lope de Vega, 40 (Madrid), a partir de les 10.00 hores del divendres 29 d'octubre, fins a les 11.30 hores del dissabte dia 30. A les 12.00 h del dissabte el fèretre es traslladarà a la Puerta de Alcalá, on a les 12.30 hores se celebrarà un acte de comiat. A les 14.00 hores serà enterrat al cementiri civil.